

og saa tager man yderligere 20 pCt. Afgift af de Penge, Musikerne faa ind ved 5 Øres Dansen, hvilket man dog ikke, forekommer det mig, kan finde Hjemmel for i Loven. Dette virker i allerhøjeste Grad uretfærdigt, idet Musikerne ere bragte ned til en Løn, der for de 4 Aftener i Ugen kun udgør gennemsnitlig 12 Kr.; og kun at tjene 3 Kr. for at spille i Tiden fra 8—8½ til 2 om Natten maa unægtelig kaldes en elendig Fortjeneste. Her har Forlystelsesskatten meget stærkt godtgjort, hvilke uheldige Virkninger den har, og jeg kan ikke rigtig forstaa, at den højtærede Finansminister har ment at maatte opretholde den Fortolkning af Loven, at der ogsaa skulde opkræves 20 pCt. i Afgift af de Penge, som komme ind gennem 5 Øres Dansen.

Naar der nu vises den store Imødekommen overfor Musikerne, at man ophæver Skatten, antager jeg, at de i nogen Grad have Lov til at takke deres egen Optræden derfor. Men naturligvis vil jeg gerne ved Siden heraf — jeg gentager det — takke den højtærede Finansminister, fordi han har laant Øre til den Kritik, der er fremkommen fra min Side, fordi han har undersøgt Sagen og fundet Kritikken beføjet og resolut har fremsat et Lovforslag som det foreliggende, om hvilket alle ville kunne samle sig. Jeg vilde blot ønske, at man kunde have samlet sig om i al Almindelighed at faa hele Loven om Forlystelsesskatten ophævet og i Stedet for vende tilbage til de gamle Former, da det var Kommunerne, som opkrævede Afgiften, og at Staten ikke blandede sig i denne Sag, hvilket ikke har haft heldige Virkninger paa noget Punkt, men kun har gjort det vanskeligere for adskillige Virksomheder at bestaa og har gjort det trangere for de brede Lag at faa den Smule Adspredelse, de utvivlsomt have Ret til, og som i mange Maader er langt, langt at foretrække for den Stilstand, det Dødvande, man befinder sig i, hvor der ikke er Adgang til nogen Adspredelse. Intet er vel værre for et Folk end at lade Fritimerne glide hen uden enten alvorlig underholdende Beskæftigelse eller virkelig adspredende Underholdning, hvor Glæden kan søges, hvad enten det er Teater, Varieté, Biografteater, eller det er Cirkusforestillinger eller lignende. Jeg tror, det kan siges i al Almindelighed, at Forlystelsesskatten for-

tjente ingen bedre Skæbne end at gaa ud af Dagsordenen. Det er der imidlertid ingen Udsigt til, og det beklager jeg.

Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med et enkelt Punkt i denne Lov, nemlig med Hensyn til Skatten paa Oplæsninger. Det synes ikke, som om de ærede Myndigheder ude i Landet ere rigtig klare over, hvorledes dette Punkt i Loven skal forstaaes. Jeg har personlig ved en Lejlighed søgt Oplysning om, hvorledes Forholdet var, da jeg havde hørt, at man havde strøget Skatten paa Oplæsning, som dog i Lovens § 3 er opført med 5 pCt. Man svarede, at der forelaa en Skrivelse fra Finansministeriet, ifølge hvilken der ikke skulde betales Skat for Oplæsning, selv om der toges Entré — saaledes have i alt Fald adskillige Politivrigheder fortolket det. Men Ministeren har sagt, at der skal tages Skat, og Loven siger, at der skal tages Skat. Det vilde formentlig være heldigt at faa en Afgørelse, saaledes at man ikke et Sted retter sig efter Lovens Bestemmelser og et andet Sted efter en ministeriel Skrivelse, som, synes det mig, ikke er bleven forstaaet paa rette Maade, om end jeg personlig kun kan glæde mig derved. Det er ganske urimeligt at tage Skat af Oplæsninger, enten de ere tilgængelige under den ene eller den anden Form, de burde være fri for en hvilken som helst Afgift, da de altid indeholde et Moment, som kan have Betydning for Publikum, og som er af en saadan Art, at der ikke synes mig at være Grund til at ramme dem med Skat.

Endelig vil jeg spørge den højtærede Minister, af hvilken Grund Loven om Ophævelse af den saakaldte Musikerskat ikke kan træde i Kraft før 1. Juli. For Musikerne spiller det en ganske overordentlig stor Rolle, om denne Skat kunde blive ophævet, saa snart Rigsdagen var færdig med Behandlingen af Lovforslaget, thi vi staa foran den egentlige Højsæson, og det er for Musikerne, som skulle have Engagement for Sommeren, af stor Vigtighed, at de kunne faa det afsluttet straks. Jeg vilde derfor ønske, at Loven kunde træde i Kraft, saa snart Rigsdagen havde behandlet Lovforslaget færdigt, og det var underskrevet af Kongen. Dette er kun